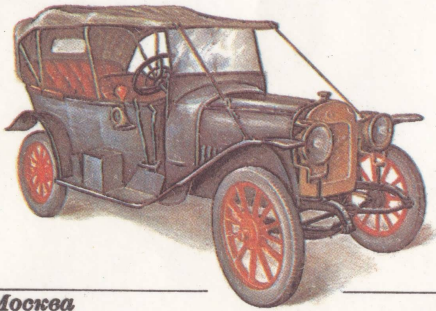

75

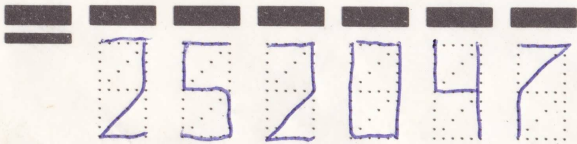

ПО ЗАЛАМ
ПОЛИТЕХНИЧЕСКОГО
МУЗЕЯ

Автомобиль „Руссо-Балт“. 1911 г.

Москва

Пишите индекс предприятия связи места назначения

122

Куда м. Київ - 44
проспект Перемоги, 50

Кому Редакції газети
„Сільські вісті“

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
287458 Вінницька обл
Липовецький р-н
с. Зозів
вул. Жовтєва
Кодак Василь Михайл.

З Василь Ходан прочитав у
газеті "Сільські вісті" від 3/5-89р

Твориться книга-меморіал "33й голод"

Прошу редакції газети як це можна
то і доповніть про наш Зозів який
дуже бідував і пострадав в голод-33й
рік що вимерло багато людей і сімей
село дуже порідшало. Заїтку прикладати
свій адрес: Вінницька обл.

Липовецький р-н

с. Зозів

14/5-89р.

Ходан Василь С., *Водар*

Я походив Василь Михайлович з с. Зозуля
Львівського р-ну Волинської обл.

Юну розповісти про своє дитинство
і життя. Народився в 1919 році і до 1933 року
наша сім'я складалась з 8 душ і в 1933 році
вимерла з голоду по я один осівся в живих
бо в тім у бур'яні ми прийняли зарба
за мершинами відвезти на цвинтар бо цей
мене хотіли вкинути на зарбу, цим своров
но помер то ще будем за ним їхать, в
сосідстві мила тітка з дядьком в яких
сім'я була з в чоловік і таме з голоду
повмерли і разом вст на зарбу до Ями.

Я за кілька днів добрався до дідуся
Традія Бориса на другій куток села
дідусь мене прийняв як каже як онука
і круту сироту недовірчесь що і він з була
сім'я і голод страшний був голод були випадки
що осілись мали з мамми дівчата то
різали їх і годувались ними бо голодна
смерть була дуже страшна но ми
вщаслись. Я виростаю коло дідуся
до 1939 року і пішов служити в
Червону армію. Варшві мене засіла

Війна. На часі закінчилась війна
Як друзі мліони создають добрих Битлерів,
у чого березі долюблізувався в 1946 році
придбав сімю сімю веросла масица
подручились діти маю онуки.

А як етанем з браіюм дубурідним
Шевчуком Васильом Корнівичом Який томе пере
жив голод і одвучовав війну розкадувати
дітями і онуками то вони невірають що
могло таке бути. Ми порявляєм їм що були
такі бригади що ходили вліом і забірали все.

Витрасали не тільки зерно, а
даже з горшків, гладуциків вцепали крупи
забірали і печеніх хліб шукали по горах іскріз
щоб неосітвчати людські на прожиття.

Вони говорять, а зараз то ходят
бригади закладають у чарки і бутлики Як
де хто зробив похорои пошерлошу, або одру-
чав дитинку ^{дошку} випровадив в армію сини
то зараз не прийде обгоружена банда
на перевірку і обшкарє всі закутки.

То щом зробили бувають і такі в реченя
Ми то "добре" дяцуем баітькові Ста
ліну ~~да~~ наше дитинство в Вождю і Генераліну
суд

Мартука
6 релі і
Т. М. С. Р. 1945.

розом з цими люди зачухали ми
що це людина, бо це наситав
такий період в житті в кожній дор-
ночі, що немає радості і веселості
настрон і заохочення до роботи і щоб
ми найкраще зробити і більше заробити
ми ми старалися буквально в ті часи востан
роки де було трудно з харчами і
одяганням в кося була кожда то
вона була бороня тяжкими засіданнями
і забавами приробила зерно і хліб в
ручки щоб вродити собі хліб
бо це був до цього наш рід злого
человека бо хліб це базис життя і життя
і радості життя ми в хліб наситили
нам відарками нема в нас де радіти
а особливо в селах одинокі молодобо
ки і то воя засиділа не весела
ми з за вуха, каше, мішкою
прийти не дивлячись що зараз
в що і ситі і жити, гарно вбратась
в клуби, телевізори, кіно ми задали
ми ті часи війни і до війни збираєть
моє життя на вулицях і вулиці

